

ната, въ която е изпратенъ. Следователно, ако сиромашията не изпрати своите акредитивни писма, вие имате право да я върнете назадъ, като пишете на държавата, къмъ която принадлежи, че не я приемате и, вместо нея, искате да ви изпратятъ другъ посланикъ. По същия начинъ ще постъпите и съ богатството. Ще му искате акредитивните писма. Не ги ли даде, ще го върнете назадъ. Така постъпва всички човекъ, който има убеждение. Сиромашията и богатството представляват две лица на една и съща реалност. Сиромашията е нощъ, а богатството — денъ. Каквото е отношението между деня и нощта, такова е отношението между сиромашията и богатството.

Като изучаваме живота на съвременните хора, ние виждаме, че сиромасите, бедните работят повече отъ богатите. Турцитъ иматъ една поговорка, която назва: Вечерната, нощната работа е посмѣшище на свѣта. Понеже сиромашията представя нощъ, оттукъ излиза, че работата на сиромасите е посмѣшище предъ свѣта. Значи, богатите хора, които представляватъ денъ, трѣбва да работятъ, а не сиромасите. Свѣтъ ще се оправи, когато богатите хора започнатъ да работятъ, било въ сърдечно, въ умствено, или въ материално отношение. Въ бѫдеще на нивите трѣбва да виждаме учени, философи, поети, музиканти съ мотика въ ръка да копаятъ. Тѣхната мотика ще бѫде златна, съ абанозова дръжка, за отличие отъ мотиките, съ които копаятъ сегашните работници, повече бедни, сиромаси хора. Какво е допринесло желѣзото на хората? — Само пакости, мѫчнотии и страдания. Когато нивата се копае и оре съ златна мотика и съ златно рало, тя ще донесе толкова злато, че ще осигури господаря си за много години. Идеятъ, съ които съвременните хора оратъ и сѣять, постоянно ръждясватъ, понеже сѫ отъ желѣзо. Днесъ слушате нѣкой да говори за своето вѣрую, утре го слушате да назва, че се е разочаровалъ въ него, промѣнилъ вѣруято си. Днесъ нѣкой е православенъ, утре станаль евангелистъ, после католикъ, будистъ и т. н. Вѣрую, което всички денъ може да се мѣни, не почива на здрава основа. Истинското вѣрую, истинската наука, истинската поезия не е нищо друго, освенъ учение за Бога.

„Когато бѣше ти по-младъ, самъ се опасваше и